

Sinopsi

A punt de fer 90 anys, la vida tranquil·la d'Andreu Novell a Sant Feliu es remou quan els mitjans parlen del proper centenari del pintor Eduard Vilamateu. L'Andreu havia treballat per a ell de xofer i home de confiança en una finca als afores de Castell d'Aro i el preocupa que li tornin a carregar una mort de trenta anys enrere, que ell sap que no va cometre. Obsessionat per aclarir els fets, aconsegueix establir contacte amb la família Vilamateu, gràcies a l'ajut providencial d'Èric Noguera, un noi de 20 anys convalescent d'un intent de suïcidi. Tanmateix, topa amb les resistències dels fills i la vídua per furgar en el cas.

Quan finalment accedirà a unes revelacions que li donen la raó, l'home haurà d'assumir que rere aquella mort hi havia realitats incòmodes, desconegudes fins aleshores, que l'afecten directament i que li fan rellegir la pròpia existència amb uns nous ulls. Serà un procés d'interiorització que llegarà al jove Èric, orfe de testimonis familiars, just quan s'està replantejant el seu futur.

Biografia

Isidre Grau i Antolí (Sabadell, 1945), enginyer químic i professor de català, viu a Cerdanyola del Vallès. Com a expert en tècniques de novel·la i de conte, ha publicat els assaigs *L'arquitectura del conte* i *La maleta de l'escriptor*. Autor de 16 novel·les, com la pentalogia d'*Els colors de l'aigua* (Premi Sant Jordi 1985), *Els amants volàtils* i *La ciutat dels solitaris*. Té la narrativa breu recopilada a *La pell dels anys. Contes 1981-1994*, a més d'*El dia de l'incident* i *Pinyols madurs*. Fent memòria de la infància, ha publicat *Primer paisatge*.

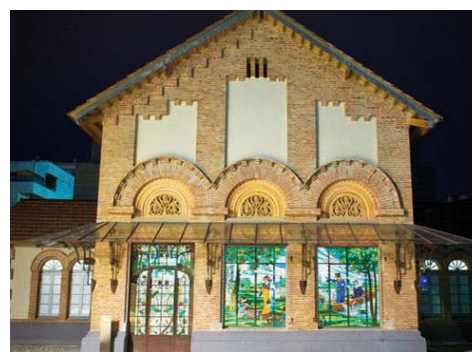
“Sovint aclarir la veritat esdevé un dret tan legítim com arriscat. Potser ja farem prou si aconseguim transmetre la nostra experiència als que intentaran viure millor”

UNA HISTÒRIA AMB ELS ORÍGENS A Cerdanyola del Vallès

Des de principis del segle XX, la família Vilamateu solia passar els estius a La Pèrgola, una torre ubicada al Passeig de Cordelles, com tantes altres de la colònia estival. Allà s'havia forjat la vocació artística del jove Eduard, quan durant els anys trenta hi va haver de passar llargues temporades a causa d'una pleuritis, sota el mestratge del seu oncle, l'il·lustrador i gravador Eusebi Balcells. Allà hi va crear tota l'obra de joventut.

Però després de la llarga postguerra els Vilamateu es van implicar més amb aquella Cerdanyola que despertava al boom industrial. A finals dels anys cinquanta, van traslladar la primitiva fàbrica del Poblenou a l'emergent Polígon de La Clota, aprofitant les bones relacions que mantenien amb els poders locals. Així va créixer l'empresa Vimaplast fins que l'any 1980 va haver de plegar, assetjada per les crisis. Va ser el moment que tant esperava el pintor diletant Eduard Vilamateu per retirar-se al Baix Empordà i consagrar-se a la pintura.

La novel·la sorgeix d'uns conflictes –un laberint familiar amb un crim pel mig– molt apartats d'aquests antecedents, però en el moment de commemorar el Centenari del pintor el nou Museu d'Art de Cerdanyola li dedicarà l'exposició “Orígens (1929-1941)” per recordar la seva primera etapa. El comissari serà l'estudiós Lluís Gelabert, professor d'història en un institut local i fill de l'antic director de l'empresa Vimaplast. Al darrere hi ha tota una història que s'ha desenvolupat lluny de Cerdanyola però que tanca el cercle amb un retorn als orígens.

**Hi ha alguna veritat que sigui única i inapel·lable?
Què dificulta el llegat de l'experiència als que venen darrere?
On cal posar els límits de la confiança entre amo i servent?**